

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ПРАВОВОЇ СТАТИСТИКИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ КАДРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Основною причиною відриву правової науки від практики були недостатнє використання, закритість та недоступність даних правової, а точніше кримінально-правової, адміністративно-правової та цивільно-правової статистик.

При підготовці кадрів для інформаційно-аналітичних підрозділів Національної поліції України особливе місце відводиться дисципліні Правова статистика. Вивчення правової статистики має особливе значення при підготовці висококваліфікованих фахівців в галузі юриспруденції, оскільки для науково обґрунтованого пізнання тенденцій і закономірностей розвитку суспільного життя, в тому числі правових явищ, обов'язково мати навички їх аналізу.

При проведенні кримінологічних досліджень інформаційно-аналітичний працівник повинен здійснювати всебічний аналіз діяльності правоохоронних органів, виявляти детермінанти, стан, структуру та тенденції зміни злочинності.

При вивченні дисципліни особливу увагу слід приділити новим підходам до методології статистичної науки. Статистична методологія ґрунтується на загально-філософських і загальнонаукових принципах, на поєднанні аналізу і синтезу.

Методи застосовуються для збирання, оброблення та аналізу статистичної інформації. При вивченні дисципліни в статистиці на базі загальних принципів діалектичного методу розроблені такі специфічні методи:

Метод масового статистичного спостереження (науково організоване збирання та реєстрація фактів та явищ суспільного життя).

Метод зведення та групування виявляє у суспільному явищі найважливіші типи, характерні групи та підгрупи за ознаками.

Метод відносних величин використовується для характеристики кількісного співвідношення різних суспільних явищ.

Метод середніх величин дозволяє охарактеризувати типовий розмір ознаки сукупності в конкретних умовах простору і часу.

Табличний та графічний методи як способи наочного подання наслідків статистичного дослідження.

Індексний метод надає можливість охарактеризувати зміну рівня суспільного явища в часі та просторі, або у порівнянні з запланованим завданням, нормою чи стандартом.

Кореляційний метод виявляє щільність взаємозв'язку явищ суспільного життя.

Статистичний аналіз зведених даних та опрацьованого матеріалу виявляє закономірності та зв'язки суспільних явищ (варіація, інтенсивність розвитку, узагальнюючі індекси).

Також досить активно в статистичних дослідженнях застосовуються математичні методи. Адже статистика досліджує характеристики суспільних явищ, визначає їх кількісне вираження. Математика та статистика використовують спільні методи обробки та оцінки даних, але різні предмети пізнання.

Всі ці методи важливі і широко застосовуються на різних етапах статистичного дослідження.

Будь-яке статистичне дослідження послідовно проходить три етапи. Підготовча частина включає до себе вивчення проблеми дослідження, розробку напрямків, визначення понятійного апарату та питання методологічного і матеріально-технічного забезпечення дослідження.

На першому етапі проходить збір первинного матеріалу (реєстрація фактів, опитування респондентів). На другому етапі зібрані дані підлягають систематизації та групуванню. Третій етап передбачає аналіз варіації, динаміки, взаємозалежностей. За результатами аналізу описуються висновки у формі тексту чи табличній формі або у вигляді графіків.

В результаті вивчення навчальної дисципліни «Правова статистика» здобувач вищої освіти повинен вміти застосовувати статистичні методи; формувати план статистичного спостереження; збирати та фіксувати первинні статистичні дані; виявляти помилки спостереження та контролювати вірогідність даних; виконувати статистичне групування та зведення; проводити узагальнення і аналіз даних; використовувати статистичну методологію для побудови рядів варіації та розрахунку показників варіації правових явищ; аналізувати динаміку правових явищ, застосовувати ряди динаміки при дослідженні тенденцій злочинності; розраховувати показники рядів динаміки; визначати тенденції розвитку явищ та процесів в динаміці; проводити прогностичні розрахунки показників динаміки; різними способами планувати вибіркове спостереження та оцінювати помилку вибірки; здійснювати кореляційний аналіз; використовувати індексний метод; застосовувати рейтинговий метод для аналізу результатів роботи правоохоронних підрозділів.

Список використаних джерел

1. Камлик М.І. Правова статистика. Навчальний посібник. К: Атіка, 2004.- 240 с.
2. Правова статистика: [навчальний посібник] / [М.П. Пихтін, Г.С. Поліщук, М.І. Шерман та ін.]; за заг. ред. М.П. Пихтіна.- К.: ФОП О.С. Ліпкана, 2011.-272 с.